NORAKSTS
Lieta Nr.A42973209
A01387-11/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 16.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Konošonoka,

piedaloties Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes pārstāvim *I.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *S.B.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 22.septembra lēmuma Nr.D57/10-6/3597 atcelšanu (administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.107833701).

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējam *S.B.* sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols- paziņojums Nr.107833701 par to, ka 2009.gada 15.augustā plkst.12.56 transportlīdzeklis *Volvo* (valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*) bija novietots stāvēšanai Antonijas ielā 21, Rīgā, 326.ceļa zīmes darbības zonā, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 135.11.apakšpunktu, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta piektās daļas 11.punktā. Pieteicējam uzlikts naudas sods 30 latu apmērā.

[2] Izskatījusi pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvalde 2009.gada 22.septembrī pieņēma lēmumu Nr.D57/10-6/3597 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāts negrozīts lēmums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] No 2009.gada 26.janvāra sakarā ar ūdensvada rekonstrukciju E.Melngaiļa ielā un Antonijas ielā, posmā no Dzirnavu ielas līdz E.Melngaiļa ielai tika organizēta divvirzienu satiksme un ierobežota transportlīdzekļu apstāšanās. 326.ceļa zīmes tika izvietotas uz Antonijas ielas gan no Dzirnavu ielas puses, gan no E.Melngaiļa ielas puses. E.Melngaiļa ielas un Antonijas ielas krustojumā, Antonijas ielas labajā pusē virzienā uz Dzirnavu ielu izvietotā 326.ceļa zīme bija saskatāma.

[2.2] Transportlīdzekļa vadītājam pirms transportlīdzekļa novietošanas stāvēšanai ir jāpārliecinās par to, vai netiek pārkāpti Ceļu satiksmes noteikumi.

[2.3] Tā kā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta piektās daļas pārkāpumu ir paredzēts fiksēts soda apmērs, iestādei nav jāpiemēro kodeksa 32.panta otrā daļa.

[3] *S.B.* iesniedza pieteikumu tiesā par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] Pieteicēja transportlīdzeklis netraucēja citiem transportlīdzekļiem braukt un gājējiem pārvietoties. Tāpat pieteicējs nebija novietojis stāvēšanai transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, vietā, kas apzīmēta ar 837.papildzīmi vai 942.ceļa apzīmējumu.

[3.2] Iestāde administratīvo aktu nav pamatojusi ar tiesību normām. Protokolā-paziņojumā Nr.107833701 uzskaitītās tiesību normas atšķiras no Lēmumā norādītajām. Līdz ar to Lēmums uzskatāms par spēkā neesošu.

[3.3] Lēmumā nav norādīts, kurā tiesu namā Lēmums pārsūdzams, kā arī nav norādīta tiesu nama adrese.

[3.4] Protokols neatbilst Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumos Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" (turpmāk – noteikumi Nr.182) izvirzītajām prasībām.

[4] Iestāde paskaidrojumā norāda, ka apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu.

[5] Uz tiesas sēdi pieteicējs nav ieradies. Par tiesas sēdes vietu un laiku pieteicējam paziņots likumā noteiktajā kārtība. Tā kā nav konstatējami Administratīvā procesa likuma 268. un 269.pantā, kā arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260.panta trešajā daļā norādītie apstākļi, tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietu ir iespējams izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

[6] Tiesas sēdē iestādes pārstāvis paskaidroja, ka nepilnības, ja arī tādas ir bijušas sākotnējā lēmumā, ir novērstas ar augstākas iestādes lēmumu. Apstāklis, ka lēmumā nav norādīta konkrēta tiesu nama adrese, neietekmē lēmumu pēc būtības. Tāpat minētais apstāklis nav kavējis pieteicēju izmantot pārsūdzības tiesības. Pieteicējs neievēroja pagaidu ceļa zīmes, kas aizliedza transportlīdzekļu apstāšanos un stāvēšanu. Konkrētajā gadījumā nav piemērojams kodeksa 21.pants.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, uzklausījusi iestādes pārstāvja paskaidrojumus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarībā, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.apakšpunkts (*tiesību normas izteiktas redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī*) noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta piektās daļas 11.punkts noteic, ka par stāvēšanu 326.ceļa zīmes darbības zonā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 30 latu apmērā.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar minēto kodeksa pantu, jākonstatē, ka transportlīdzeklis stāv 326.ceļa zīmes darbības zonā.

[9] Tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus, kurus apstiprina lietā esošie pierādījumi.

2009.gada 15.augustā plkst.12.56 sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums, kurā konstatēts, ka transportlīdzeklis *Volvo* (valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*) novietots stāvēšanai Rīgā, Antonijas ielā 21 326.ceļa zīmes darbības zonā (*lietas 21.lapa*).

No lietā esošajiem fotoattēliem (*lietas 22.lapa*) konstatējams, ka transportlīdzeklis ir novietots 326.ceļa zīmes darbības zonā. Tāpat fotoattēlos fiksēts, ka transportlīdzeklis novietots stāvēšanai no plkst.12.50 līdz plkst.12.55.

Pieteicējs apstrīdēšanas iesniegumā (*lietas 15.lapa*) un pieteikumā tiesai (*lietas 4.-5.lapa*) norādījis, ka viņa transportlīdzeklis Antonijas ielā 21 2009.gada 15.augustā netraucēja braukt citiem transportlīdzekļiem vai pārvietoties gājējiem.

[10] Tiesas ieskatā, ar minētajiem pierādījumiem – administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu, fotoattēliem un pieteicēja paskaidrojumiem – ir pierādīts administratīvā pārkāpuma fakts, proti, fakts, ka pieteicējs protokolā norādītajā laikā un vietā bija novietojis transportlīdzekli stāvēšanai (apturējis transportlīdzekli uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes) 326.ceļa zīmes darbības zonā.

[11] Pieteicējs norādījis, ka administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā norādītās tiesību normas atšķiras no pārsūdzētajā Lēmumā norādītajām, turklāt protokols neatbilst noteikumu Nr.182 prasībām.

Tiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā norādīts, ka pieteicējs izdarījis kodeksa 149.^{10}panta piektās daļas 4.punktā paredzēto pārkāpumu (minētā norma paredz atbildību par stāvēšanu vietās, kur transportlīdzeklis neļauj braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos). Savukārt ar pārsūdzēto Lēmumu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības pēc kodeksa 149.^{10}panta piektās daļas 11.punkta.

Tiesas ieskatā, administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā ietvertā norāde uz kodeksa 149.^{10}panta piektās daļas 4.punktu vērtējama kā pārrakstīšanās kļūda, ņemot vērā to, ka protokols sastādīts par transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai 326.ceļa zīmes darbības zonā un protokolā norādīts uz Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.apakšpunkta pārkāpumu. Arī augstāka iestāde norādi uz kodeksa 149.^{10}panta piektās daļas 4.punktu vērtējusi kā pārrakstīšanās kļūdu, pareizi norādot uz kodeksa 149.^{10}panta piektās daļas 11.punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu. Turklāt atbilstoši Administratīvā procesa likuma 81.panta piektajai daļai apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu.

Tiesa nevar piekrist pieteicējam, ka administratīvajā aktā nav piemēroto tiesību normu uzskaitījuma, tādēļ akts būtu uzskatāms par spēkā neesošu. Konkrētajā gadījumā administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā ir tiesību normu uzskaitījums, pieļaujot pārrakstīšanās kļūdu. Tomēr šī kļūda neietekmē pieņemto lēmumu pēc būtības.

Tiesa arī nekonstatē, ka administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums neatbilst noteikumu Nr.182 prasībām. Gluži pretēji, administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma veidlapa atbilst noteikumu Nr.182 1.pielikumā norādītajam veidlapas paraugam. Vienīgā atšķirība ir tā, ka iestāde ir norādījusi visu nepieciešamo informāciju, tostarp attiecīgo pašvaldības lēmumu, institūcijas nosaukumu, adresi un tālruņa numuru, institūcijas, kurās maksājams naudas sods, lēmuma apstrīdēšanas kārtību. Tiesa arī norāda, ka noteikumu Nr.182 1.pielikumā norādītais veidlapas paraugs nav uztverams tik burtiski, ka jebkādas atkāpes no tā nebūtu pieļaujamas. Noteikumos paredzēts veidlapas paraugs, lai nodrošinātu normatīvajos aktos noteikto formālo un saturisko prasību izpildi attiecībā uz lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā noformēšanu. Tomēr tiesa nesaskata ierobežojumus institūcijai, kura pieņem lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, papildināt veidlapu ar nepieciešamo papildu informāciju.

Tāpat tiesa nesaskata, ka administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā iestāde būtu atsaukusies uz kodeksa 149.^{31}panta astoto daļu. Kā redzams no minētā protokola, iestāde ir svītrojusi protokolā-paziņojumā ietverto atsauci uz kodeksa 149.^{31}panta astoto

daļu. Turklāt arī no administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā ietvertā pamatojuma nepārprotami konstatējams, ka pieteicējs nav saukts pie atbildības pēc kodeksa 149.[31]panta astotās daļas, kas paredz atbildību par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 837.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes.

[12] Pieteicējs norādījis uz Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 9.punkta pārkāpumu, jo iestāde kā pārsūdzības instanci norādījusi Administratīvo rajona tiesu, nenorādot adresi un attiecīgo tiesu namu.

Tiesa konstatē, ka pārsūdzētajā Lēmumā norādīts, ka šo lēmumu viena mēneša laikā no tā stāšanās spēkā dienas var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā. Tātad administratīvajā aktā ir norādīta tā pārsūdzības kārtība (termiņš un institūcija). Šāda satura pārsūdzības kārtības norāde ar pietiekamu skaidrību izskaidro adresāta tiesības uz akta pārsūdzību. Minēto apstiprina arī apstāklis, ka pieteicējs ir iesniedzis pieteikumu tiesā, tādējādi pārsūdzētajā lēmumā ietvertā pārsūdzības kārtības norāde pieteicējam bija saprotama. Tiesību normas nenoteic, ka iestādei būtu jānorāda attiecīgais tiesu nams un tā adrese. Tādējādi tas vien, ka iestāde nav norādījusi precīzu tiesu namu un tā adresi, nav uzskatāms par procesuālu pārkāpumu.

Tiesa nesaskata pārkāpumus iestādes rīcībā, nenorādot konkrētu tiesu namu un tā adresi, arī turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

Administratīvā procesa likuma 122.pants noteic, ka administratīvo lietu pirmajā instancē izskata tajā Administratīvās rajona tiesas tiesu namā, kurā atbilstoši šā likuma 189.panta pirmajai daļai iesniedzams pieteikums. Savukārt Administratīvā procesa likuma 189.panta pirmā daļa noteic, ka pieteikumu Administratīvās rajona tiesas attiecīgajā tiesu namā iesniedz pēc pieteicēja adreses (fiziskā persona – pēc deklarētās dzīvesvietas vai nekustamā īpašuma adreses). Ja pieteikums iesniegts, pārkāpjot minēto pieteikuma iesniegšanas kārtību, tiesu nams, kas saņēmis pieteikumu, to pārsūta attiecīgajam tiesu namam.

No minētajām normām un likuma „Par tiesu varu" 29., 30., 35. un 36.panta izriet, ka Administratīvā rajona tiesa ar tiesu namiem veido *vienu tiesu*. Administratīvās rajona tiesas tiesu nami ir tiesas struktūrvienības. Administratīvā procesa likuma 189.panta pirmā daļa arī noteic tiesu nama pienākumu pārsūtīt nepareizi iesniegto pieteikumu pareizajam tiesu namam (*sal. sk. Senāta 2010.gada 8.jūlija lēmuma lietā Nr.SKA-633/2010 11.punktu*). Tādējādi privātpersonai, iesniedzot pieteikumu jebkurā no Administratīvās rajona tiesas struktūrvienībām – tiesu namiem – nerodas nelabvēlīgas sekas, jo tiesa pati pārsūta pieteikumu pēc piekritības, ja pārkāpta pieteikuma iesniegšanas kārtība. Jāņem vērā arī tas, ka pieteicējs – fiziska persona – var izvēlēties konkrētu tiesu namu, kurā iesniegt pieteikumu, ja atšķiras pieteicēja deklarētās dzīvesvietas un nekustamā īpašuma adrese. Arī šā iemesla dēļ ir pietiekami ar norādi, ka administratīvais akts pārsūdzams Administratīvajā rajona tiesā.

[13] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Administratīvā procesa likuma 65.panta pirmā daļa noteic, ja piemērojamajā tiesību normā noteikts, ka izdodams konkrēta satura administratīvais akts (obligātais administratīvais akts), iestāde izdod šādu administratīvo aktu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 11.punkts nosaka fiksētu naudas sodu par konkrēto pārkāpumu, proti, 30 latus.

Tiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā piemērotā tiesību norma, proti, kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 11.punkts, ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība nepieņemt konkrētu lēmumu par naudas soda 30 latu apmērā piemērošanu, ja automašīna novietota stāvēšanai vietās, kur tas ir aizliegts.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējam uzliktais administratīvais sods ir tiesisks un pamatots.

[14] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta otrā daļa noteic, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz 30 latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Konkrētajā gadījumā pieteicējs novietojis transportlīdzekli stāvēšanai vietā, kur ceļa remontdarbu dēļ bija ierobežota transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana. Tātad 326.ceļa zīmes izvietošanas mērķis bija nodrošināt iespēju netraucēti veikt remontdarbus. Turklāt remontdarbu veikšanas laikā tika organizēta divvirzienu satiksme.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka, kaut arī pieteicēja pārkāpums ir tāds, par kuru paredzētais naudas sods nepārsniedz 30 latus, tomēr pēc sava rakstura pārkāpums ir tāds, kas traucē citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, kā arī ceļa remontdarbu veicējiem.

Tādēļ tiesa atzīst, ka pieteicēja izdarītais administratīvais pārkāpums konkrētajā gadījumā nav vērtējams kā maznozīmīgs, līdz ar to nav pamata pieteicēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības.

[15] Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Noraidīt *S.B.* pieteikumu.

Atstāt negrozītu Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 22.septembra lēmumu Nr.D57/10-6/3597.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* L.Konošonoka

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____L.Konošonoka
Rīgā, 2011.gada 16.septembrī